

benegtede men kun ikke ansaa det sandsynligt, at de Smerter og den Svækkelse, hvoraf han led i det saarede Ben, vare en Følge af det erholdte Studsaar, medens Afdelingslægen betragtede dem som direkte Følger deraf, saa at de sandsynlig snarere vilde tiltage end aftage med Alderen. Han ansaa sig derfor i Henhold til §§ 1 og 2 i Loven om Invalideforsørgelse for at være Invalid, og fremhævede, at han ved det lige modsatte Resultat, hvortil Krigs- og Finantsministeriet var kommet, var stillet uheldigere end hans samtidige Kammerater, naar han efter 35 Aars Tjeneste og Deltagelse i Felttogene 1848—50 og 1864 var bleven affødiget paa Grund af Alder, skjøndt han havde ansøgt om Affødigelse paa Grund af Svagelighed, og der negtedes ham baade Invalideforsørgelse og Ansættelse i Forstærkningen. Dette Andragende blev henvist til Finantsministeren (se Tillæg B. Sp. 1453—54); men under afvigte 16de Juni har Finantsministeriet meddelt Andrageren, at det fremdeles ikke kan erkjendes, at han er berettiget til Invalideforsørgelse, og at det derfor maa have sit Forblivende ved det ham paa et tidligere Andragende meddelte Afslag (se foran Sp. 591—592). Han henvender sig derfor nu til Folkethinget med Bøn om, at det vil hjælpe ham til at faae en Ertrapension fra hans Affødigelses Dato at regne.

Da Udvalget ønsker at forhandle denne Sag med Finantsministeren mellem 2den og 3die Behandling af Finantsloven, gjør man ingen Indstilling.

24. Fra Bestyrelsen for Tegneskolen for Kvinder i Kjøbenhavn om et forhøjet Tilskud til Skolen. (Indbragt den 18de December 1884 af Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds, Dinesen.)

I Andragendet fremhæves den Sympathi, Rigsdagen altid har vist Skolens Formaal: at fremhjælpe Kvinder til selvstændigt Erhverv, og derpaa støttes Haabet om, at den vil tilstaa den en noget forøget Understøttelse, for at den paa en fyldigere Maade end hidtil kan blive i Stand til at tilfredsstille et særligt Krav, der bestandig bliver stærkere. Det bemærkes, at Skolens første Opgave er at uddanne Kvinder til Selverhverv, og den tror i sin niaarige Virksomhed at have vist, at den kan løse denne Opgave, idet den har oplært et ikke ringe Antal Kvinder til Malerinder af forskjellig Art, Gravører, Broderitegnere, Kbhlografer o. dsl., der hidtil have faaet deres Arbejde betalt lige saa høit som Mænd. Men nu begynde Fabrikanter og Handlende at ville betale dem ringere, fordi de ere Kvinder, og hvis dette ikke i Tide modarbeides, er der Fare for, at Priserne paa den Art kvindeligt Arbejde efterhaanden vil blive trykket lige saa dybt ned, som det allerede er fset med Syning, Brodering o. dsl., og den videre Følge deraf kan da let blive, at Kvindens Arbejder komme til at tabe det, som endnu er det Karakteristiske derved, Elegancen og Omhyggeligheden. Skulde dette imidlertid ske, vil Skolens Arbejde i det Væsentlige være spildt, idet den kun vil have opnaaet at fordrø større Anstrengelse af Kvinden uden at kunne stille hende noget tilsvarende Bederlag i Udfigt. Skolens Bestyrelse, der allerede i længere Tid har havt Blik for denne Fare, har søgt ved de i dens Magt staaende Midler at modarbejde den, idet man er gaaet ud fra den Grundanskuelse, at naar Kvinderne indlade sig paa almindelige grovere Arbejde (Godtjæbsfager, Fabrikarbejde), ville de i Længden ikke kunne konkurrere med Mændene; men, naar de kun vælge at frembringe finere, mere omhyggelig og smagfuldt udførte Sager, saa ville de have et eget Omraade, hvor Mændene i Reglen ikke ville kunne konkurrere med dem. I Henhold til dette Princip er Uddannelsen bleven ledet, saa at Skolen særlig har lagt Vægt paa at lade udføre saadanne finere Arbejder, som ellers ikke produceres, og den har i Reglen kun henvist mindre begavede og mindre dannede Elever til det sædvanlige Arbejde hos Fabrikanter, medens den har stræbt at holde dens bedre Elever i mere selvstændige Stillinger og givet dem Leilighed til at udstille og afsætte deres Arbejder paa den aarlige Skoleudstilling. Denne Virksomhed har Aar for Aar haaret bedre Frugter, og ved den sidste Udstilling, der var besøgt af c. 4.000 Menneſter, folgtes saaledes c. 600 Gjenstande, forarbejdede af Elever, og deraf nogle til en Pris af 50—100 Kr. Stykket. Men, da denne producerende og forhandlende Virksomhed begynder at lægge saa stærkt Beslag paa alle Kræfter, kan Undervisningen let komme til at lide derunder, og man ønsker derfor at udsøndre denne Virksomhed som en selvstændig Gren ved at oprette et Institut under Skolens Overtilsyn, hvor de udlærte Elever kunne indlevere og lade sælge saadanne Arbejder (Guld, Sølv, Blet, Træ, Majolika, Broderier o. dsl.), som de have lært at udføre i Skolen, og hvor der tillige kunde be-